

Vinculum

SPOLUPRÁCE ČESKÝCH KNĚŽÍ

Řada XIV., číslo 2.

V Římě v prosinci 1969.

TO TU JEŠTĚ NEBYLO

Že Vinculum vyšlo se zpožděním, to se už leckdy stalo. Zatím však je zcela neobvyklé, aby vyšlo dřív, než bylo oznámeno, aby prosincové číslo vyšlo už koncem listopadu. Tentokrát je to zaviněno tím, že jeho redaktor musí jet na 14 dní mimo Řím, a kdy by jeho napsání nechal na dobu po návratu, italská pošta by ve v^á nočním návalu asi nezvládla jeho včasné rozeslání.

Prosím proto o prominutí jak této okolnosti, tak i stručnosti tohoto čísla. Abych řekl pravdu, materiálu mnoho nepřišlo. Jsem však přesvědčen, že dokážeme-li skutkem, aby Vinculum vycházelo opět zcela pravidelně, dojdeme i k lepšímu vzájemnému styku. Konečně kdo ví, jaké překvapení nám v tomto směru chystá vánoční pošta.

Uzávěrka pro příští číslo, které vyjde k 1. únoru, je 20. leden.

Red.

MEZI NÁMI

Patřivalo k dobrým tradicím, že jsme se snažili nést společně své radosti i bolesti. Některý dobrý přítel nás skoro vždycky upozornil, kdy kde někdo slavil své jubileum anebo jinou radostnou nebo i bolestnou příležitost. Tentokrát jsme dostali se zpožděním dvě takováto oznámení. První se týkalo padesátiletého výročí kněžského vysvěcení dp. Adolfa Pelikána T.J. Chtěli jsme mu v tomto čísle vyslovit své blahopřání, předešel nás však už sám Pán Ježíš, který si ho povolal k věčné odměně.

P. ADOLF PELIKÁN T.J.
narozený v Myslibořicích na Moravě 5.5.1896
vysvěcený na Petrově v Brně 5.7.1919
ZEMŘEL NEČEKANĚ VE FRESNU V SEVERNÍ KALIFORNII
18. listopadu 1969.
Byl pohřben 24. listopadu.

Bližší informace přinese jistě příští číslo Nového života. První zpráva říkala toto: Dp. Pelikán vedl kurs exercicií ve Fresnu a s úspěchem ho skončil. Po závěrečné mši sv. si šel odpočinout do svého pokoje a tam ho pak našli mrtvého.

Vzpomeneme na něho jistě ve svých modlitbách a ve svaté oběti. Jako kytičku na jeho čerstvý hrob přepisují prosté říkání, které mu poslaly sestry cyrilometodějky z Krásné Lípy a které si dal přepsat na obrázky k jubilejní mši sv. ze 14.9.tr.

1919 - 1969

TE DEUM, Bože, za milosti,
za radosti a též strasti.

TE DEUM za ta léta...
kéž jsou požehnáním světa

Věčné TE DEUM v říši Boží,
věčná radost u Matičky Boží!

VINCULUM MISSARUM

Mladší mezi námi jistě nevědí, oč jde, a starší se budou ptát, zda byl P. Pelikán jeho členem. Proto krátké vysvětlení.

VINCULUM MISSARUM je dobrovolné sdružení mezi kněžími čtenáři Vincula, kteří se navzájem zavázali sloužit mši sv. za toho, kdo z jejich řad zemře. Aby se někdo stal jeho členem, stačí, aby se přihlásil na naší adrese a zavázal se k dvěma věcem: 1) v případě úmrtí někoho z členů sloužit za něho mši sv. a 2) oznámit to na ústřížku oznámení, které mu při takové příležitosti bude posláno. Jen tak je totiž možné mít přehled, kdo k tomuto VINCULU MISSARUM ještě patří. Závazek sloužit mši sv. je závazek spravedlnosti vůči ostatním a trvá tak dlouho, dokud žijeme v exilu mimo domovské diecése. Toto sdružení trvá už léta, jeho dobrodini použil však zatím jen jediný z kněží, kteří v té době zemřeli (P. Pospíšil z Vídně v r. 1965). Zdá se totiž, že ta zubatá s kosou se právě členům tohoto sdružení ostentativně vyhýbá. P. Pelikán měl jako řeholník jiné závazky a tak v seznamu členů také nebyl. Podle posledních dyptych z doby úmrtí P. Pospíšila patří k VINCULU MISSARUM tito kněží: Bernáček, Císař, Doležel, Engelhart, Hrbata, Jeřábek, Krejčí, Krchnák, Kubovec, Lekavý, Michalčík, Müller, Němec, Papoušek, Parolek, Pavelka Jiří, Planner, Poklop, Prachař, Rochla, Rýpar, Sychra, Škarvada, Urban, Vinš, Vorlíček, Vrána, Žák, celkem 28. Kdo nenašel své jméno v tomto seznamu a chtěl by se přihlásit, může nám to oznámit na obyčejném listku.

TROCHU RADOSTI

nám naopak způsobil lístek, který nám 15. října poslali z Ameriky hosté na oslavách "dvojitého stříbrného jubilea" Otců Kučery a Sladkého. Dodatečně gratulujeme!

PROF. ČEŇKU TOMÍŠKOVI,

profesoru dogmatiky v Hradci Králové, který vtiskl pečeť jedné generaci kněží tamní diecése, byla věnována kniha, o níž nám jeden spolupracovník napsal:

"Knihy psané s velkou láskou mají vždy zvláštní unkcí. To se dá říci i o spisu Mons. J. Bezdíčka, Tomáško a jeho doba. Z pokladu vlastních vzpomínek i vlastních úspor vyšlo na světlo těch 284 stran, jejichž kouzlo je právě v tomto personálním pojetí a v upřímné snaze o to, aby krásná postava českého kněze Tomáška neupadla v zapomenutí. (Cena 1 Dol, může se objednat přímo u autora, Piazza Esquilino 24, Roma.)"

NOVÉ LITURGICKÉ TEXTY

Jak známo, při vydávání nových liturgických textů závisíme zcela na vlasti, která jediná může mít autenticky schválený překlad. To ovšem, pro známé příčiny, způsobuje průtahy a zpoždění. Měli jsme v úmyslu vydat sami nový MEŠNÍ RÁD česky. Bohužel však jeho text nám nedošel včas. Nyní se zdá, že se nám podaří získat několik výtisků vytištěných v Československu. Jakmile nám dojdou, rozešleme je českým duchovním správám, tj. těm kněžím, kteří pravidelně slouží mši sv. pro naše krajany. Ostatní se budeme snažit zásobit podle svých možností co nejdříve.

POUTNÍ DŮM

K dnešnímu číslu přikládáme letáček o našem poutním domu. Je už náš a bude sloužit, jde však o to, aby byl co nejdříve zařízen a tak se stal plně i finančně aktivním.

HODNĚ RADOSTI Z BOŽÍHO NAROZENÍ A POŽEHNÁNÍ DO NOVÉHO ROKU 1970!